

РЕШЕНИЕ

№ 1038

гр. София, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 29.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5345** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 26, ал. 12 вр. ал. 2 вр. чл. 24и, ал. 17 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ш. Ш., [дата на раждане] гражданин на И., депозирана чрез пълномощник – адв. С. Д., САК – процесуален представител и на представляващите работодателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано заедно и по отделно от управителите В. К. и П. Й. против Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, рег. № 5364р-7867 от 02.04.2025 г. издаден от заместник директор на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи с делегирани правомощия със заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г. на ВПД директор на Дирекция „Миграция“ – МВР, изменена и допълнена със заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022 г. на директор на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

В жалбата са изложени аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Сочи се, че на 04.02.2021 г. в Бюро по труда „И.“ е подадено заявление от „МАРКАН“ ЕООД, с което работодателят е декларирал намерение да продължи да ползва жалбоподателя Ш. Ш. като нает работник на длъжността общ работник, строителство на сгради. Отразено е, че жалбоподателят е служител на дружеството от 2020 г. и в продължение на 5 години работи в Република България въз основа на периодично издавани разрешения за пребиваване и работа, без да са констатирани каквито и да било допуснати нарушения от него при изпълнение на трудовите задължения. Твърди се, че заявлението е подадено в Дирекция „Миграция“ със закъснение, което

не е предпоставило настъпването на вредни последици за държавата или за трети лица. От съда се иска да отмени оспорения Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на гражданина на И. Ш. Ш. като издаден в нарушение на материалния закон и несъответстващ на целта на закона.

Процесуалният представител на жалбоподателя – адв. С. Д., САК поддържа направеното искане в жалбата и в съдебното заседание. Ангажира доказателства за отпаднало основание, на което се е позовал административният орган при издаване на Отказа за издаване на разрешение за продължително пребиваване на гражданина на И. Ш. Ш. – платена на 01.08.2024 г. имуществена санкция, наложена с цитираното в отрицателното становище на Агенцията по заетостта Наказателно постановление № 23-994992 от 21.06.2021 г. влязло в сила на 12.06.2024 г. В представените писмени бележки (л. 107 – л. 109) адв. Д. е изложила подробни аргументи за несъответствие на оспорения Отказ с основните принципи за съразмерност и справедливост, съгласно чл. 6 от АПК. Застъпено е становище за повторно санкциониране на работодателя, въпреки предприетите действия за отстраняване на неблагоприятните последици настъпили в резултат на административното нарушение, за което е санкциониран.

Процесуалният представител на ответника – главен юрисконсулт В. Ч. е на становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Сочи, че с влязло в сила на 12.06.2024 г. наказателно постановление е констатирано административно нарушение, за което е наложена имуществена санкция на работодателя „МАРКАН“ ООД и така констатираното нарушение на трудовото законодателство, свързано с приемане на чужденци на работа, е основание за отрицателното становище на Агенцията по заетостта, респективно за издаване на Отказа за достъп до пазара на труда на служители на дружеството от трети страни. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на събраните доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

На 07.01.2025 г. в Дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи е заведено с рег. № 517000 – 291 Заявление за предоставяне право за продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ (Приложение № 3а към чл. 60, ал. 1 от Правилника за приложение на Закона за чужденците в Република България) – гражданинът на И. – Ш. Ш., [дата на раждане] в [населено място], провинция П. (л. 36 – л. 39). Заявлението е подадено от представител на работодателя „МАРКАН“ ЕООД със седалище и адрес на кореспонденция [населено място], [улица], ет. 2, офис 2 (л. 39). Към Заявлението са приложени изискуемите документи съгласно чл. 24и, ал. 5 – ал. 7 от ЗЧРБ, отразени и в приложения към преписката Контролен лист (л. 32 – л. 35)

- копие на паспорт на жалбоподателя Ш. Ш., съдържащ страница със снимка – паспорт № Х5375895 издаден от компетентните власти на И. на 18.01.2023 г. със срок на валидност 17.01.2033 г. (л. 41),

- копие на разрешение за пребиваване №[ЕИК] – Единно разрешение за пребиваване и работа, издадено на 03.04.2023 г. на Ш. Ш., ЛНЧ [ЕГН], на длъжност „общ работник“, работодател „МАРКАН“ ЕООД със срок на валидност 09.03.2025 г. и отразен адрес на територията на Република България – [населено място] П., област Софийска, [улица] (л. 42),

- доказателства за осигурено жилище – нотариално заверена на 06.12.2024 г. декларация (л. 43), Договор за отдаване под наем на недвижим имот от 03.02.2020 г. със страни „Лукс имоти Ерика“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МАРКАН“ ЕООД с предмет – напълно обзаведени 3 апартамента №

6, № 7 и № 11, находящи се на III етаж на жилищна сграда, блок № 1 в [населено място] П., [улица] (л. 44 – л. 45) и Анекс към Договора за отдаване под наем на недвижим имот от 03.02.2020 г., с който е удължен срока на договора до 04.02.2027 г. (л. 46),

- обосновка на искането от работодателя, в която са посочени фактите, налагащи наемане на работника – гражданин на трета държава (л. 47) и публикувана обява за наемане на общи работници строителство на сгради с месторабота С. при пълно работно време (л. 48 – л. 49),

- справка – декларация, на основание чл. 2, ал. 1, т. 5 от Правилника за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност за наети в „МАРКАН“ ЕООД 10 граждани на трета държава - И., наети по трудов договор, сред които под № 2 е посочено и името на жалбоподателя Ш. Ш. (л. 50 – л. 51),

- справка – декларация за средносписъчната месечна численост на наетите по трудово правоотношение в „МАРКАН“ ЕООД български граждани, граждани на държави – членки на Европейския съюз, на държави – страни по Споразумението за Европейско икономическо пространство и на Конфедерация швейцария, включително на лица по чл. 9, ал. 1, т. 2 – т. 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) през предходните 12 месеца – периода м. ноември 2023 г. – м. ноември 2024 г. (л. 52),

- заверено копие на срочен трудов договор, сключен с жалбоподателя Ш. Ш. при условията на българското законодателство, за длъжността „Общ работник, строителство на сгради“ с код по Националната класификация на професиите и длъжностите 93130001, подписан от страните, с клауза „влизащ в сила след издаване на документа за пребиваване на чужденеца на територията на Република България“ (л. 53 – л. 63),

- копие на длъжностна характеристика на длъжността „общ работник, строителство на сгради“ в „МАРКАН“ ЕООД (л. 64 – л. 69).

- задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване – 10.02.2025 г. – 09.02.2026 г. (л. 70 – л. 75).

С писмо рег. № 536400-11037 от 04.02.2025 г. Заявлението и приложените към него документи са изпратени за становище на Агенцията по заетостта и на Държавна агенция „Национална сигурност“ (л. 31). В писмото е отразено, че чуждият гражданин има предоставено право на продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ с Решение на Агенцията по заетостта № РД-08-3254 от 09.03.2023 г. за срок до 09.03.2025 г.

С писмено становище № СМ – 4308, изпълнителният директор на Агенцията по заетостта е уведомил Дирекция „Миграция“ за липса на основания за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване на работа“ на жалбоподателя Ш. Ш., гражданин на И., назначен на длъжността „Общ работник, строителство на сгради“, за която не се изисква българско гражданство (л. 27). Посочено е, че с писмо изх. № 25915025 от 07.03.2025 г. Агенция по заетостта е уведомена от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, че по отношение на работодателя „МАРКАН“ ЕООД е установено нарушение на чл. 79, ал. 4 вр. чл. 77, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което е санкционирано с влязло в сила 12.06.2024 г. Наказателно постановление. Цитирана е разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, съгласно която се отказва предоставяне на достъп до пазара на труда когато работодателят в предходната една година преди подаване на заявлението има влязло в сила наказателно постановление по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал 2 и ал. 3 и чл. 77, ал. 1 и ал. 2. Обърнато е внимание, че писменото становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта е волеизявление и действие, по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК в производството по издаване на разрешение от директора на Дирекция „Миграция“.

В мотивите на оспорения в настоящото производство Отказ за издаване на разрешение за

продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, е отразено, че становището на Агенцията по заетостта е задължителен елемент и е обвързващо по отношение на възможността за предоставяне на достъп до националния пазар на труда, което в случая не дава основание да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в Република България на гражданина на И. Ш. Ш..

За постановяването на отказа е съобщено на работодателя „МАРКАН“ ЕООД с изпратено на 08.04.2025 г. съобщение на посочения електронен адрес (л. 28 – л. 29). Към преписката не са приложени доказателства, удостоверяващи връчване на препис от обжалвания административен акт.

Депозираната жалба е подадена по електронна поща, с валиден КЕП на пълномощника, на 13.05.2025 г.

Страните не спорят по така описаните релевантни за правния спор факти, които позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима.

Към преписката не са представени доказателства, удостоверяващи връчването на Отказа за издаване на разрешението за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ на чуждия гражданин Ш. Ш., поради което съдът счита, че жалбата, с която е сезиран - депозираната от процесуалния представител – адв. Д., САК е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, от лице с правен интерес от оспорването, неблагоприятно засегнато от властническото волеизявление, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 12 вр. ал. 2 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, в кръга на делегираните правомощия със Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г. изменена и допълнена със Заповед № 5364з – 3306 от 07.12.2022 г. на директора на дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи, в предвидената писмена форма, при спазване на процесуалните правила, обезпечаващи ефективното участие, включително и личното упражняване на правото на защита от жалбоподателя.

Условията и редът, при които чужденци могат да влизат, да пребивават и да напускат територията на Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. В разпоредбата на чл. 24и от ЗЧРБ е създаден специален ред за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ по отношение на чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕС) № 1030/2002. В ал. 2 на чл. 24и от ЗЧРБ е регламентиран срока, за който се издава разрешението – 3 години или за срока, за който е сключен трудовия договор, ако той е за по-кратък срок от 3 години. Достъпът до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, включително и извършването на дейност на свободна практика се регулира от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ДВ, бр. 22/2016 г. с последни изм. и доп. ДВ бр. 52 от 27.06.2025 г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗТМТМ трудовете и осигурителни отношения на работниците – граждани на трети държави, наемани от местни работодатели, включително и извършването на дейност на свободна практика се уреждат при условията и по реда на българското трудово и осигурително законодателство. Изрично е забранено наемането на работа на незаконно пребиваващи на територията на страна граждани на трети държави (чл. 13, ал. 1). Условията, при които се разрешава достъп до пазара на труда на граждани на трета държава са посочени в

разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗТМТМ като е предвидено, че гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсещо работа лице може да получи нов достъп до пазара на труда и в случаите на прекъсване на заетостта (чл. 5, ал. 2).

Приведено към конкретиката на настоящия казус – безспорно по делото е установено, че жалбоподателят Ш. Ш. е гражданин на трета страна с издадено Единно разрешение за пребиваване и работа, по смисъла на чл. 24и от ЗЧРБ като служител на „МАРКАН“ ЕООД за периода 03.04.2023 г. – 09.03.2025 г. (л. 42). В този смисъл, по отношение на депозираното Заявление, е приложима хипотезата на чл. 24и, ал. 4, изр. второ от ЗЧРБ – издаването на ново разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ следва да бъде осъществено по подадено заявление не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешението за продължително пребиваване. Заявлението е подадено от представител на работодателя в Дирекция „Миграция“ на 07.01.2025 г., поради което съдът не констатира нарушение на изискването на чл. 24и, ал. 4, изр. второ от ЗЧРБ.

Няма данни на заявителя да е било указано да представи допълнителни документи. В съответствие с изискванията на чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, дирекция „Миграция“ е изпратила по електронен път заявлението и приложените към него документи на Агенцията по заетостта и на Държавна агенция „Национална сигурност“, които своевременно са изпразили становища по Заявлението. Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ е императивна и регламентира обвързаната компетентност на дирекция „Миграция“ със становището на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. Задължително условие за разрешаване на достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа е положителното становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. Същевременно, в чл. 11, ал. 1, т. 1 – т. 13 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, лимитативно са изброени абсолютните основания за отказ да се предостави достъп до пазара на труда. Сред тях е са и предвидените в т. 3 – работодателят да има влязло в сила наказателно постановление в предходен двугодишен период за ползване труда на чужденец без право на достъп до пазара на труда или за наемане на незаконно пребиваващ чужденец и т. 6 – работодателят в предходната една година преди подаване на заявлението има влязло в сила наказателно постановление по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал. 2 и ал. 3 и чл. 77, ал. 1 и ал. 2.

В настоящия казус не е спорен и фактът, че работодателят „МАРКАН“ ЕООД е бил санкциониран с имуществена санкция, наложена, на основание чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ – за нарушаване забраната по чл. 13, ал. 1 – да не се наемат на работа незаконно пребиваващи на територията на Република България граждани на трети страни, с влязло в сила на 12.06.2024 г. Наказателно постановление № НП 23 -004002 от 21.06.2021 г. Представените доказателства в хода на съдебното производство сочат, че санкцията е платена на 01.08.2024 г.

В този смисъл, налице са доказателства за наличие на едно от абсолютните основания за отказ да се предостави достъп до пазара на труда по заявленията, депозирани от работодателя „МАРКАН“ ЕООД, сред които и подаденото за жалбоподателя Ш. Ш. - предвиденото в чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ. Заявлението е подадено от работодателя на 07.01.2025 г., а цитираното в становището на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта Наказателно постановление е влязло в законна сила на 12.06.2024 г. Изпълнението на наложената административна санкция на 01.08.2024 г., за което са представени доказателства в съдебното производство, не заличава правните последици на влязлото в сила наказателно постановление, с който факт законодателят е обвързал едно от абсолютните основания за отказ да се предостави право на работодателя да наема по трудово правоотношение граждани на трети страни, пребиваването на които на територията на страната, следва да бъде уредено при условията на чл. 24и от ЗЧРБ. Изпълнението на наложеното

административно наказание не води и до отпадане на предпоставките, предвидени като основание за отказ, доколкото изискването на законодателя е НП да е влязло в сила в рамките на последните 12 месеца преди подаване на заявлението. В този смисъл, не е налице новонастъпил факт, както се твърди в становището на пълномощника, доколкото същият е бил известен и преди подаване на заявлението на 07.01.2025г. и изготвяне на становището пред м. март 2025 г., но правилно е отчетен от административния орган като ирелевантен по отношение на предвиденото абсолютно основание за отказ за предоставяне на право на достъп до пазара на труда.

Доколкото не е предвидена възможност за преценка, а наличието на посочените в чл. 11, ал. 1, т. 1 – т. 13 от ЗТМТМ предпоставки са предвидени като абсолютни основания за отказ да се предостави право на достъп до пазара на труда, неоснователни и лишени от нормативна основа са съображенията, изложени от пълномощника на жалбоподателя за нарушение на принципа на справедливост и съразмерност.

Отхвърлянето на жалбата като неоснователна предпоставя основателност на своевременно заявеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 200,00 (двеста) лева - 102,26 € (сто и две евро и двадесет и шест евроцента) платими от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. четвърто от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. Ш., [дата на раждане] гражданин на И., депозирана чрез пълномощник – адв. С. Д., САК – процесуален представител и на представляващите работодателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано заедно и по отделно от управителите В. К. и П. Й. против Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ, рег. № 5364р-7867 от 02.04.2025 г. издаден от заместник директор на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА, на основание чл. 143, ал. 3, предл. първо от АПК, Ш. Ш., [дата на раждане] , гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН] да заплати на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи сумата от 102,26 € (сто и две евро и двадесет и шест евроцента) или 200,00 (двеста) лева юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: